

endnu er kommen i en saadan Stilling, at det kan forsynde sig selv, og da min egen Arbeidskraft derhos nu paa Grund af min mere fremrykkede Alder — 50 Aar — er bleven en Del svækket, vil jeg meget vanskelig kunne undvære den nu bortfaldne Understøttelse til mit ovennævnte Barn, navnlig da en lille Kapital, som jeg har eiet, er gaaet tabt ved Kautionsforpligtelser, som jeg havde paataget mig for min Svigersøn, Urtekræmmer S. Sivertsen i Varde, der gik fallit i Efteraaret 1885. Jeg haaber derfor, at det høie Folkething vil tage mit Andragende under gunstig Overveielse og bevilge den ansøgte Forhøielse af min Pension. Lægeattester, vedrørende min Mands Sygdom og Død, ville blive tilstillede Thinget, saa snart jeg modtager dem fra Indenrigsministeriet, hvor de have berøet, siden min nuværende Pension blev mig tilstillet. Jeg tillader mig at vedlægge et Afslag, som jeg har modtaget paa et Andragende af samme Indhold, som jeg i indværende Aars Foraar tilstillede Indenrigsministeriet."

Under 10de Mai 1887 har Indenrigsministeriet meddelt Andragerinden, at det Ansøgte har ikke kunnet bevilges.

Udvalget gjør ingen Indstilling.

4*. Fra forhenværende Menig Søren Christensen Vindelev af Ørnstrup Mølle om Invalideforsørgelse. (Indbragt den 5te Oktober 1887 af Folkethingmanden for Veile Amts 5te Valgkreds, Bertelsen.)

Andragendet er saalydende:

"Underkrevne, der i Slaget ved Østved, den 25de Juli 1850, fik et Skudskaar i høire Side af Brystet, tillader sig herved ærbødigst at henvende sig til det høie Folkething med Bøn om at skaffe mig Invalideforsørgelse. Jeg erholdt Understøttelse indtil den 1ste Juni 1875, da den blev mig aldeles fratagen efter at være bleven bellippet flere Gange. Jeg har ofte, sidste Gang den 1ste Oktober 1885, ansøgt om Invalideforsørgelse, men har hver Gang faaet Afslag, stjøndt min Stilling efter min Overbevisning taler derimod. Haabende, at det høie Folkething vil fremme mit Andragende, saa jeg kunde se min Alderdom lidt lysere imøde, tillader jeg mig ærbødigst at henvise til vedlagte Skema."

Af de Bilag, der følge med Andragendet, ses det, at saavel Invalidebestyrelsen som Finantsministeriet, henholdsvis under 14de Marts 1885 og 2den Marts 1886, have meddelt Andrageren, at efter Udfaldet af den af Invalidebestyrelsens lægekyndige Konsulent foretagne Undersøgelse af ham kan det ikke erkjendes, at de Ulemper, hvorover han klager, staa i Aarsagsforbindelse med det ham i 1850 tilføiede Skudskaar i Brystet, og at man derfor er ude af Stand til at tilstaa ham den ansøgte Forsørgelse.

Da Udvalget ønsker at forhandle Sagen med Finantsministeren, gjør det ingen Indstilling.

5*. Fra Husmand Søren Andersen Lundby af Staun om Invalideforsørgelse. (Indbragt den 6te Oktober 1887 af Folkethingmanden for Aalborg Amts 5te Valgkreds, B. Holm.)

Andragendet er saalydende:

"Undertegnede Husmand Søren Andersen (Lundby), født i Lundby Sogn, Aalborg Amts 92de Løgd den 1ste Mai 1819, gjorde Tjeneste som Menig i den første slesvigiske Krig ved 5te Reserverebataillons 3die Kompagni, i hvilken Tjenestetid jeg maatte, da jeg deltog i Slaget ved Rolding den 23de April 1849, friste den Skjæbne at blive ramt af en Geværkugle, som gik gjennem høire Arm og høire Side. Som Følge af det store Blodtab, som disse to Saar foranledigede, faldt jeg strax om og kom til at ligge paa Jorden i en daarlig Forfatning, indtil jeg faldt i Tjendens Hænder og blev indlagt paa Lazarethet